

ÉÉN WERELD

Nieuwsbrief van de Wereld Federalisten Beweging Nederland

WFBN, Laan van Nieuw Oost-Indië 252, 2593 CD Den Haag

IN DEZE NIEUWSBRIEF:

- Pag. 2) Van de Voorzitter, "Crises in Europa".
- 3) "Debat Noorwegen", Wouter ter Heide.
- 4) "Mondiale democratie", Marjolijn Snippe.
Oproep van de Penningmeester.
- 9) "Bestaansrecht politiek bestel", Wouter ter Heide.
Boekbespreking "Inspiratoren voor vrede en dialoog", Jan Willem Leenhoff.
- 11) "Organisch bewustzijn", Johanna Steylen.
- 12) "Rechtsstaat in gevaar, deel 5", Luca; van Dinter.
- 1 14) "Vrijspraak Wilders", Wouter ter Heide.
- 15) Citaat Kofi Annan, Marjolijn Snippe.
Boekbespreking "Het verloren Symbool", Luca; van Dinter.
- 16) Agenda WFBN en Colofon

Van onze voorzitter.

Crises in Europa.

Welke crisis? De financiële crisis in de Euro-zone? De solidariteitscrisis tussen Zuid- en Noord-Europa? Een vertrouwenscrisis door de leugensachtigementaliteit van mede-Euro gebruikers? Een machtscrisis waar de mediterrane volkeren, met hulp van de Fransen weer de vrije germanen proberen te koloniseren en een geldstroom hun richting op gang te brengen? Een crisis in de socialistische internationale afstemming, waar in Nederland Job Cohen een motie indient die vraagt om een clause die automatisch in werking treedt bij budget overschrijding, net zoals in het NATO verdrag automatische bijstand is opgenomen, terwijl de franse socialistische partij daartegen oppositie voert omdat zij dit niet op zich willen nemen om uit te voeren als zou ze zouden winnen bij de komende presidentiële verkiezingen?

Een pensioen crisis? Een dieren-transport crisis, waar in Nederland de lopende band van industriële varkensproductie in megastallen wettelijk mogelijk gemaakt wordt voor toelevering aan Aosta om daar geslacht met veel bombarie en marketinggeweld verkocht te worden als 'echte' .. ham? De crisis van de boerenkaas omdat die term niet langer Europese bescherming geniet, omdat

Nederlanders dat niet hebben aangevraagd, dat zal toch nooit misbruikt gaan worden niet waar? De erkennings-crisis: moet de EU nu wel of niet een Palestijnse staat erkennen als deze in de komende sessie van de algemene vergadering van de Verenigde Naties zou worden geproclameerd ook al erkennen de Arabische burenen van de het Joodse volk de staat Israël na meer dan een halve eeuw nog steeds niet? De Arabische crisis waar de door de geïndustrialiseerde wereld betaalde dollars en euro's klaarblijkelijk heel slecht geïnvesteerd en gedistribueerd worden door de lokale elites? Een crisis die duidelijk kansen biedt! De klimaat crisis, of is het op dat front rustiger? De crisis in Noorwegen, veroorzaakt door iemand met een meestergraad in vrijmetselarij?

Of, zoals een vorige voorzitter van deze vereniging, een erkend stukjes schrijver voor het Wassenaarse suffertje, wel eens stelde: een zomer crisis omdat het langdurig regent? Of zoals een campinghouder uit het zonnige Griekenland opgewekt zei: het Noorden heeft een crisis, wij leven hier als goden in de zon! Of, zoals in het dagblad Trouw een keer in het katern de verdieping werd aangeduid: een crisis na de eerste V van de W en voor de tweede? Een crisis zoals in 1937, voorafgaand aan een oorlog?

Heeft de opbouw van de Europese gouvernementele eenheid wel de vrede bewaart in Europa, zoals mevrouw van Gent van Groen Links vanaf het spreekgestoelte voor leden in de 2e kamer beweerde? Of heeft één van de al jong en vroeg betrokken grondleggers, de heer Edmund Wellenstein, gelijk als hij tegen de jongeren *sic* journalist van NRC next zegt dat dit verkeerd in de Nederlandse schoolboekjes staat en dat de vrede in Europa te danken is aan het gedrag van de grote landen? De wereld-

federalisten crisis, waar door het niet alleen onze vereniging, maar ook de hele mensheid ontbreekt aan personen die ruim en groot kunnen denken? Het is misschien omdat ik met vakantie in Parijs ben en de Fransen bij alles filosoferen over crisis dat dit woordje zo vaak in deze column staat. Ach, op vakantie is het leuk om te proeven van het vreemde over de grens. Om nog een keer terug te komen bij mevrouw van Gent van Groen Links.

We zijn erin geslaagd in Europa de vrede te bewaren, nu is de uitdaging de crisis te voorkomen. Als Europeanen met een blik op de wereld blijven we ons ook voor betere organisatie van de werldsamenleving inzetten.

Goede terugkomst van vakantie voor een nieuw seizoen.

Peter Davidse, Parijs en St-Pierre d'Oléron, augustus 2011

Debat 'Noorwegen

Met zijn tweet-reactie "*Linksigen als Cohen en Dibi proberen nu ook een politiek slaatje te slaan uit massamoord Oslo. Ranzig. PVV blijft zichzelf, inhoudelijk en ook vwb toon*", trekt Wilders als vanouds van leer. Een wijze van reageren waarmee Wilders geen recht doet aan Cohen en Dibi. Bovendien suggereert hij daarmee dat er een hemelsbreed verschil bestaat tussen

betreft, hoop ik dat het initiatief van GroenLinks-kamerlid Tofik Dibi voor een inhoudelijk Kamerdebat over de wijze waarop Wilders heeft gereageerd op de moordaanslag in Noorwegen, doel zal treffen. Het algemeen belang zal daar zonder meer wel bij varen, omdat daarmee tegelijkertijd een punt wordt

Anders Behring Breivik en hem. Ten onrechte, omdat door hun optreden zowel Breivik als Wilders bewijzen bevangen te zijn door angst. Angst dat moslims het in Europa voor het zeggen zullen krijgen, angst voor de multiculturele samenleving, angst voor Europa, angst voor de euro, angst voor links, angst voor Wat het overwinnen van die slechte raadgever

gezet achter de dominante rol van de PVV in de Kamer, waaruit geen enkel perspectief te distilleren is.

De vraag of mijn verwachtingen niet te hoog gespannen zijn, zal het Kamerdebat na het zomerreces uitwijzen. Afwachten maar.

Wouter ter Heide.

Oproep van de penningmeester:

De WFBN heeft op dit moment 159 leden, van wie er 11 de contributie over 2011 voldaan hebben.

Vermoedelijk wordt dit veroorzaakt, doordat de tenaamstelling van onze girorekening **9764** dezelfde naam heeft (en volgens de bankvoorwaarden van de ING ook moet hebben) als vermeld staat in onze statuten = Wereldfederalisten Beweging Nederland. Contributiebetalingen ten name van de veel gebruikte afkorting als "WFBN" worden dus door de bank geweigerd. Het is natuurlijk een overweging om voortaan iedereen (weer) een brief met acceptgirokaart te gaan toesturen, maar als rechtgeaard penningmeester probeer ik deze kosten (€ 0,45 per acceptgirokaart, plus porto en drukkosten mailing) te vermijden.

Wil een ieder, die over 2011 de contributie nog niet betaald heeft, hier met gepaste spoed zorg voor dragen.

Het bedrag van slechts € 15,- contributie voor een volledig kalenderjaar, waarvoor 4 kwartaalbladen uitgegeven worden, is niet toereikend om als penningmeester uitgebreid naar leden te corresponderen. En op verhoging van de contributie zit U niet te wachten. Toch? ☺

Mondiale democratie – “Wij, de Volken”

"The moral authority of the UN would be considerable enhanced if the delegates were elected directly by the people."

Albert Einstein

“We need a world-wide campaign to get our governments to establish, alongside the General Assembly of executive branches, a United Nations Parliamentary Assembly elected by the peoples.”

Erskine B. Childers

Inleiding

Anno 2011 is de mensheid georganiseerd in staten die zich op internationaal niveau verenigd hebben in de Verenigde Naties. Het Handvest van de Verenigde Naties opent met de woorden: Wij, de Volken”. Indien wij tot een mondiale democratie willen komen dan zou dat via de Verenigde Naties gerealiseerd kunnen worden. Democratie betekent dat er normen en waarden gehanteerd worden die de wil van het volk (i.c. de wereldbevolking) weerspiegelen. De realisatie van de rechten van de mens – waarbij geen onderscheid gemaakt mag worden tussen de burgerlijke en politieke rechten enerzijds en de sociale, economische en culturele rechten anderzijds¹ - spelen hier een belangrijke rol bij.

Ondanks nobele doelstellingen² is dit de VN tot op heden nog niet is gelukt. De kloof tussen rijk en arm, de honger, de armoede³, de overbewapening en de vervuiling van de natuurlijke leefomgeving herinneren ons hier dagelijks aan. Een belangrijke oorzaak van deze “geselen der mensheid” is dat de staat in zijn huidige competitieve vorm blind is voor het inzien van planetaire eenheid, terwijl juist vanuit die eenheid gewerkt moet worden om de mondiale problematiek de baas te worden.

Een nieuw paradigma

Het simpele nastreven van 'nationale veiligheid' (staatsveiligheid) is niet toereikend om de wereldproblemen op te lossen. Om de huidige wereldproblematiek het hoofd te bieden is het noodzakelijk dat staten streven naar internationale samenwerking en “internationale veiligheid”⁴.

¹ In de *Vienna Declaration and Programme of Action*, het slotdocument van de *World Conference on Human Rights*, 1993, werd deze samenhang als volgt geformuleerd: "All human rights are universal, indivisible and interdependent and inter-related. The international community must treat human rights globally in a fair and equal manner, on the same footing, and with the same emphasis". *UN Doc. A/CONF.157/23* (12 July 1993), Part I, Paragraph 5.

² Handhaving van de vrede, bescherming van de mensenrechten, bevordering van sociale en economische ontwikkeling, politieke emancipatie van afhankelijke volkeren en bevordering van samenwerking tussen staten. Zie artikel 1 van het Handvest van de Verenigde Naties.

³ Artikel 25 lid 1 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens luidt als volgt: 'Een ieder heeft recht op een levensstandaard die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder begrepen voeding, kleding, huisvesting en geneeskundige verzorging en de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op voorziening in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, overlijden van de echtgenoot, ouderdom of een ander gemis aan bestaansmiddelen, ontstaan tengevolge van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil.'

⁴ In een verklaring die op 31 januari 1992 werd aangenomen bij de afsluiting van de eerste vergadering

Het klassieke internationaal recht stelt de conflicterende belangen van staten centraal en is gebaseerd op een meer dan driehonderdvijftig jaar oud politiek systeem. Het systeem van soevereine staten met zijn 17e eeuwse Europese oorsprong (de Vrede van Westfalen van 1648) voldoet niet meer aan de realiteit van vandaag. Vooral in de tweede helft van de vorige eeuw is het aantal staten op deze planeet enorm toegenomen.⁵ Zo goed als alle staten zijn lid van de Verenigde Naties. Tegelijkertijd is door de ontwikkelingen in wetenschap, communicatie en technologie de globalisering van de Aarde een feit geworden. Staten hebben een gemeenschappelijk belang in het vinden van oplossingen voor mondiale problematiek zoals de dreiging van een kernoorlog, de aantasting van het milieu, het grote aantal migranten en vluchtelingen en de noodzaak tot regulering van de internationale geldstromen die gepaard gaan met de internationale handel.

Internationale samenwerking is het eigen belang van staten geworden.

De roep om mondiale democratie

Er worden steeds vaker op internationaal niveau beslissingen genomen die invloed hebben op het leven van de individuele burger, maar waarop de burger geen invloed kan uitoefenen. Waar het de bedoeling is van een democratische staat om het volk te laten regeren, blijkt dat juist in de besluitvorming die richting geeft aan het buitenlandse beleid van staten de inspraak van het volk achterwege blijft.

Dit is niet onopgemerkt gebleven bij grote groepen burgers. Samen met de technologische vooruitgang en de toegenomen communicatiemiddelen heeft het publieke bewustzijn kunnen meegroeien. In toenemende mate hebben burgers zich georganiseerd in niet-gouvernementele organisaties (NGO's), die op allerlei internationale terreinen hun stem willen laten horen. Burgers eisen het democratische recht op om ook op zaken van mondiaal belang invloed uit te oefenen.

Bij de roep om democratisering van de wereldorde voltrekt dienen zich vooral de volgende drie democratische functies aan:

- (1) realisatie en waarborging van de rechten van de mens;
- (2) gelijkheid en het voorkomen van machtsmisbruik;
- (3) participatie.

Het gaat zowel om de democratisering intern van de afzonderlijke staten (verticale democratie) naar de burgers toe als om de democratisering van de interstatelijke verhoudingen (horizontale democratie).

van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op het niveau van regeringsleiders en staatshoofden, werden ook niet-militaire bronnen van instabiliteit op economische, sociale, humanitaire en ecologische gebieden gekwalificeerd als zijnde een bedreiging van de internationale vrede en veiligheid. Zie UN Doc. S/23500.

⁵ In 1818 bestonden er 23 staten: 22 Europese en één Amerikaanse; in 1975 was het totaal aantal staten 144, waarvan 31 Europese, 30 Amerikaanse, 47 Aziatische en 36 Afrikaanse.. Bij de oprichting van de Verenigde Naties in 1945 waren er 51 lid-staten, terwijl de Verenigde Naties anno 2011 193 lid-staten heeft.

Realisatie en waarborging van de rechten van de mens

De eerste functie, waarborging van mensenrechten, is vooral van belang bij de democratisering van de staten intern (verticale democratie).

De relatie tussen democratie, mensenrechten en ontwikkeling is in 1993 als zodanig erkend.⁶ Mensen kunnen slechts als volwaardig lid in een democratische samenleving deelnemen, indien ten minste is voorzien in hun essentiële behoeften, waarbij prioritair moet worden gesteld: schoon water, voeding, behuizing, gezondheidszorg en onderwijs. Een land dat onderontwikkeld is, geen infrastructuur heeft, waar de bevolking honger lijdt en niet kan lezen of schrijven, zal niet in staat zijn op korte termijn een ware democratische samenleving te creëren.

Idealiter zou de staatssoevereiniteit een afgeleide moeten zijn van de volkssoevereiniteit. Een stabiele democratische samenleving wordt gevormd vanuit de basis door de mensen zelf (*bottom up*) en kan niet van bovenaf (*top down*) worden opgelegd. Het is een verzameling waarden die elk land moet ontwikkelen naar eigen aard en culturele identiteit.

Een probleem in dit verband is dat de huidige staatsgrenzen van veel ontwikkelingslanden niet samenvallen met het oorspronkelijke woon -en leefgebied van inheemse volken. In veel gevallen vormen deze volken de numerieke minderheid binnen twee of drie aangrenzende staten. Bij de ontwikkeling van een democratische samenleving zullen de respectievelijke nationale regeringen in dialoog moeten treden met deze kwetsbare groepen, waarbij een oplossing wellicht geboden wordt door te kiezen voor een democratische staatsvorm waarin ruimte wordt gecreëerd voor de vrije expressie van de eigen aard en culturele identiteit van deze volken.

Gelijkheid en het voorkomen van machtsmisbruik; De Verenigde Naties en de G20

Core of human development: Sustainability, equity and empowerment⁷

Human Development Report, UNDP 2010

De tweede functie, gelijkheid en het voorkomen van machtsmisbruik, treedt vooral naar voren bij de democratisering van de interstatelijke verhoudingen (horizontale democratie). Een belangrijke oorzaak van het huidige ondemocratische functioneren van de interstatelijke verhoudingen, ligt in de feitelijke machtsverschillen tussen staten, in combinatie met de afwezigheid van democratische controle ter voorkoming van machtsmisbruik. Deze ongelijkheden in politieke en economische macht situeren zich vooral in de institutionele

⁶ "Democracy, development and respect for human rights and fundamental freedoms are interdependent and mutually reinforcing." *Vienna Declaration and Programme of Action*, supra noot 1, Part I, Paragraph 8.

⁷ Het begrip "Sustainability" combineert aspecten van duurzaamheid en potentie voor verzelfstandiging. Het is de mogelijkheid om een geëigend niveau van voordelen te verwezenlijken over een lange tijdsperiode nadat een aanzienlijke mate van financiële, institutionele en technische steun van een externe donor is beëindigd. "Equity" = billijkheid, kansgelijkheid. "Empowerment" = Het gebruik maken en ontwikkelen van zijn/haar capaciteiten om in economisch, sociaal en politiek opzicht actief mee gestalte te geven aan zijn/haar eigen leven en dat van de gemeenschap waarvan men deel uitmaakt..

structuur van de Verenigde Naties in combinatie met de exclusieve invloed van de G-20 landen op de kwaliteit van de internationale (economische) verhoudingen.

Binnen de Verenigde Naties is vooral de structuur en werkwijze van de Veiligheidsraad debet aan de democratische tekortkoming. De Veiligheidsraad, het beslissingscentrum van de Verenigde Naties op het gebied van vrede en veiligheid, kan voor alle lidstaten bindende beslissingen nemen⁸, collectieve dwangmaatregelen nemen⁹ en handelt in naam van de lidstaten¹⁰. Alle belangrijke beslissingen van de Veiligheidsraad hebben de uitdrukkelijke of stilzwijgende goedkeuring nodig van de voornaamste geallieerden van de Tweede Wereldoorlog (China, Frankrijk, Rusland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika) die in dit orgaan over een belangrijke machtspositie beschikken door hun permanente zetel gekoppeld aan een recht van veto.¹¹ Ten gevolge van deze machtspositie kan de Verenigde Naties via de Veiligheidsraad geen actie ondernemen tegen de permanente leden. De permanente vijf kunnen al naar gelang hun nationale belangen ingeven de verstrekkende uitvoeringsbevoegdheid van de Veiligheidsraad blokkeren of in werking stellen, met als gevolg dubbele standaarden. Transparantie in de besluitvormingsprocedure is ver te zoeken¹² en de machtspositie van de permanente leden is aan geen enkele democratische controle onderhevig.

In een mondiale democratie dienen de rechten van de mens, inclusief volken, gewaarborgd te zijn. In geval van schendingen dient de internationale gemeenschap in te grijpen ter bescherming van de democratische samenleving. Opdat in gelijkaardige situaties zonder onderscheid wordt gehandeld en opdat het evenredigheidsbeginsel wordt gerespecteerd, dient de beslissing hiertoe voort te vloeien uit een democratisch besluitvormingsproces en - indien tijdsdruk een zodanige besluitvorming verhindert - in ieder geval aan democratische controle onderhevig te zijn.

Een ander zeer ondemocratisch verschijnsel in de interstatelijke verhoudingen speelt zich af buiten het veld van de Verenigde Naties in de vorm van de G-20 club. De G-20 bestaat uit de twintig "grootste" economieën op onze wereld, en onderling bepalen zij hoe de wereldeconomie eruit ziet. Deze landen zijn zelf geen kampioen mensenrechten; meer dan de helft van de landen van de G20 respecteert niet de fundamentele arbeidsrechten zoals die zijn afgesproken binnen de *International Labour Organisation* (ILO). Het gevolg van het huidige economische beleid is dat - ondanks het feit dat de Aarde genoeg geeft om iedere man, vrouw en kind te voeden - er 925 miljoen mensen zijn die niet voldoende kunnen eten om een normaal actief leven te leiden¹³. Dit heeft ertoe geleid dat er steeds stemmen opgaan voor een *people centered* economie; de juistheid van bepaalde consumptiepatronen en de macht van multinationale ondernemingen worden in twijfel getrokken. De relatie tussen economie, milieu, ontwikkeling en veiligheid wordt steeds duidelijker. De overbelasting van het milieu is hiervan een pijnlijk voorbeeld.

⁸ Handvest van de Verenigde Naties, artikel 25.

⁹ *idem*, Hoofdstuk VII.

¹⁰ *idem*, artikel 24 lid 1.

¹¹ *idem*, artikel 27 lid 3.

¹² De enige bepalingen in het Handvest die naar een vorm van openheid van bestuur verwijzen, is artikel 24 lid 3 j° artikel 15 lid 1, op basis waarvan is de Veiligheidsraad verplicht is om de Algemene Vergadering jaarverslagen, en zo nodig bijzondere verslagen, voor te leggen. In de praktijk stellen deze verslagen weinig voor. H. CASSAN, *Article 24, Paragraphe 3*, in 'La Chartre des Nations Unies, Commentaire article par article', J.P. Cot et A. Pellet (dir.), Economica/Bruylant, Paris/Bruxelles, 1985, pp. 471-473.

¹³ Data: World Food Programme 2011

Vertrouwen in de politieke wenselijkheid van een besluit zal vooral worden versterkt indien de besluiten worden gesteund door een orgaan dat representatief is voor degenen op wie het besluit effect sorteert. Binnen de structuur van de Verenigde Naties zou dit een vertegenwoordigend lichaam van de wereldbevolking moeten zijn. Idealiter komt de Algemene Vergadering, hiervoor in aanmerking, waarin volgens het principe van de soevereine gelijkheid alle lidstaten één stem hebben.¹⁴ Zolang de realiteit echter zo is dat het politieke machtsspel de nationale regeringen in de ban houdt en dat er weinig of geen *feedback* is met de nationale parlementen (indien aanwezig), kan dit orgaan niet als representatief worden aangeduid voor de gehele wereldbevolking. Desalniettemin creëren de rechten van het individu en de rechten van volken een dimensie van universele soevereiniteit die zijn basis vindt in de gehele mensheid.

Participatie

De derde democratische functie van participatie manifesteert zich door de grote groepen georganiseerde burgers (NGO's) die geen genoegen meer nemen met de tekortkomingen van de tot de staatsgrenzen beperkte democratie. Zij willen hun recht rechtstreeks halen op internationaal niveau en beogen een herstructurering van de internationale verhoudingen, waarbij zij zich beroepen op de openingszin van het Handvest van de Verenigde Naties: "Wij, de volken".

Uit deze samengebundelde energie is onder meer het plan voortgekomen om te streven naar de instelling van een parlementair orgaan binnen de structuur van de Verenigde Naties. Via artikel 22 van het Handvest van de Verenigde Naties zou de Algemene Vergadering een parlementair orgaan in het leven kunnen roepen.¹⁵

Een belangrijke functie van een parlement binnen de structuur van de Verenigde Naties is het onder de aandacht brengen van het algemeen belang en het ontwikkelen van algemeen geaccepteerde doelstellingen en algemene principes, die als toetssteen kunnen dienen voor toekomstige beslissingen. Individuele veiligheid zonder onderscheid des persoons, alsmede het beheer van de Aarde door middel van duurzame ontwikkeling zullen hierbij een prominente plaats innemen. Ten gevolge van de verspreiding van de gedachte van een mondiale democratie waarin alle burgers gemeenschappelijke waarden en belangen delen (één planeet, één mensheid), zullen staten onder druk van de publieke opinie moeten afzien van de verspillende competitiegedachte en tot constructieve samenwerking vanuit eenheid moeten overgaan, waarbij dienstbaarheid aan de mensheid centraal staat.

Tot slot :

Op 8 juni 2011 heeft het Europees Parlement een resolutie aangenomen waarin het de EU ministers van Buitenlandse zaken oproept om tijdens de komende 66ste sessie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in september 2011, de oprichting van een United Nations Parliamentary Assembly (UNPA) te steunen.

Marjolijn Snippe.

¹⁴ Handvest van de Verenigde Naties, artikel 18 lid 1.

¹⁵ Zie bijvoorbeeld: Erskine B. Childers with Brian Urquhart, "Renewing the United Nations System", Dag Hammarskjöld Foundation, Uppsala, Zweden, 1994, pp. 211-213.

Dieter Heinrich, "The Case for a United Nations Parliamentary Assembly", World Federalist Movement, Amsterdam/New York, 1992.

Bestaansrecht politiek bestel, een aflopende zaak.

Aangezien politieke partijen geen doel op zich zijn, is het geen vraag of zij hun bestaansrecht ooit zullen verliezen. De vraag is alleen wanneer? Volgens mij is dat tijdstip aanstaande. Onze tijd is zo langzamerhand namelijk volledig doortrokken geraakt van het mensenrechten- of vredesideaal, waarvan de alomvattende politieke vertaling (een mondiale samenleving onder VN-vlag) niet tegen te houden is. Tegen de tijdgeest is nu eenmaal geen kruid gewassen.

Het is dan ook te voorzien dat het recht van de sterkste dat de wereld momenteel

draaiende houdt, zowel politiek (wie regeert dicteert) als economisch (wie betaalt bepaalt), het uiteindelijk zal afleggen tegen de democratische rechten van de mens, als drijvende kracht achter het wereldgebeuren. De universele rechtskracht die het vermogen van het partijpolitieke en economische bestel verre overstijgt en daarmee hun bestaansrecht ontkracht, hoe ingenieus zij ook in elkaar steken en elkaar ondersteunen.

Wouter ter Heide.

“Inspiratoren voor vrede en dialoog”

Iris Creemers et al: Erasmus en Gülen

Uitgeverij DAMON 2009

ISBN 978 90 5573 969 1 92 bladzijden

Erasmus en Gülen zijn te typeren als humanisten en activisten die inzichten en inspiratie voor vrede en dialoog geven aan wereldburgers.

Een half millennium zijn deze markante denkers van elkaar verwijderd. De wereld is in die periode onherkenbaar veranderd. Het onderzoek naar beider geestesgoed heeft verrassende uitkomsten gebracht. De diepzinnige beschouwingen die

Esperanto vertaling:

Erasmokaj Gülen povas esti karakterizataj kiel humanistoj kaj agitantoj kiuj donas komprenojn kaj inspirojn por paco kaj dialogo al mondĉivitanoj.

worden aangereikt zijn meervoudig waardevol.

Zij belichten hoezeer de idealen van vrede, verdraagzaamheid uit respect alsmede onderwijs en vorming die hiertoe conditioneren van wezenlijke waarde zijn, in iedere tijd en alom ter wereld. Zij tonen ook aan hoeveel ideologische verwantschap er is - de onmiskenbare verschillen ten spijt - tussen de West-Europese christen-humanist Erasmus en de eeuwen later in Turkije ter wereld gekomen islamitische wijsgeer Gülen.

Voor wereldburgers die zich bekommeren om onze samenleving in crisis zijn deze verhandelingen een lichtbaken.

Duonjarmilon tiuj elstaraj pensuloj distancas unu de la alia. La mondo nerezoneblaj ŝanĝiĝis en tiu periodo.

La ekzamenado pri ilia spirita postlasaĵo kondukas al surprizaj rezultoj. La profundsencaj konsideroj, kiuj estas proponataj estas pluroble multvaloraj.

Ili prilumas kiom esence valoraj estas la idealoj de paco, toleremo pro respekto kaj ankaŭ instruado kaj edukado kiuj tiucele kondiĉas en ĉiu tempo kaj ĉie en la mondo.

gelezen door J.W. van Leenhoff

Gehoor geven aan de tijdgeest.

Hoe paradoxaal het ook klinkt, maar uit zowel theologisch als ideologisch oogpunt bezien hebben we de tijdgeest, opgevat in paulinische zin 'als gezindheid', niet tegen maar juist mee. Daarbij doel ik op de gezindheid betreffende de alom onderschreven en daardoor boven de partijen staande mensenrechten. Deze wereldwijde gezindheid is kenmerkend voor de geest van onze tijd, waarvan de concretisering simpelweg neerkomt op de creatie van de mondiale rechtsstaat onder de vlag van de Verenigde Naties. Een maatschappelijk eenwordingsproces dat enkel te vertragen maar niet tegen te houden is, omdat tegen de tijdgeest nu eenmaal geen kruid is gewassen.

Met als gevolg dat het ultieme politieke doel, de (wereld-)vrede waar de VN voor staat en waar het in theologie en ideologie om draait, niet langer als utopie kan worden afgedaan, maar bestempeld moet worden als 'de taak van onze tijd'. De taak die ons allen - los van ras, geslacht, nationaliteit, scholing, maatschappelijke positie, levensbeschouwelijke gezindte en/of politieke gezindheid - aangaat.

De moeilijkheid is alleen dat het klaren van die taak van ons, als mensheid, onbaatzuchtige samenwerking vereist. Daarmee bedoel ik het met vereende krachten waarmaken van het ultieme

Ili ankaŭ montras kiom estas ideologia afineco - spite de la evidentaj diferecoj – inter la kristano-humanisto Erasmo kaj la islama filozofo Gülen, kiu naskiĝis jarcentojn poste en Turkio.

Por mondcivitanoj kiuj zorgas pri nia enkriza multkultura socio tiuj eseoj estas luma vojmarkilo.

politieke doel: "De effectuering van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens". Het gemeenschappelijk door alle volkeren en alle naties te bereiken vredesideaal.

Om dat in het vizier te krijgen zal niet alleen het dictatoriaal parlementaire (wie regeert dicteert) en monetaire (wie betaalt bepaalt) bestel openlijk ter discussie gesteld moeten worden op het mondiale vlak, maar ook de dictatoriale organisatiestructuur (vetorecht permanente Veiligheidsraadleden) van de VN.

Het wereldforum dat zich bij uitstek leent voor deze baanbrekende democratiserings- of beschavingsdiscussies is de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Als VN-lid zou Nederland daartoe het voortouw kunnen nemen, bij monde van minister-president Mark Rutte. De aanstaande Algemene Vergadering van de VN, waarin onze premier zoals gebruikelijk zijn zegje zal doen, leent zich daar bij uitstek voor.

Hopelijk dringt dat ook door in het Torentje, met alle consequenties van dien voor Rutte's eerste optreden op het mondiale VN-podium. Waaruit maar weer eens zal blijken waarin een klein landje

groot kan zijn. In dit geval door op de juiste plaats en op de juiste wijze gehoor te geven aan de alomvattende tijdgeest, hoe on(be)grijpbaar deze ook voor immer zal blijven. Gelukkig maar, want anders zou het gedaan zijn met de bevrijdende

humor. Het bezit van de zaak is immers het einde van het vermaak!

Wouter ter Heide.

Organisch bewustzijn van diepgewortelde geweldloosheid.

In de jaren tachtig gaven de Verenigde Naties via Unesco een internationale groep gedragswetenschappers de opdracht het probleem van geweld in het menselijk leven te bestuderen. Tot de vraagstelling behoorde onder meer de vraag of gewelddadig gedrag aangeboren is of niet. Na jaren onderzoek over de hele wereld verwoordde de groep zijn bevindingen en conclusies in een document *The Seville Statement on Violence* –

De wetenschappers waren unaniem van mening dat geweld niet alleen niet aangeboren is in de mens, maar dat het, zo het al in iemand aanwezig is door opvoeding kan worden overwonnen. Ze ontdekten dat agressief gedrag iets is wat in de loop der tijd wordt aangeleerd. *De Seville Statement* – is tevens een bevestiging van universele ervaring door onderzoek, dat de neiging tot geweld afneemt naarmate het bewustzijn zich ontwikkelt.

The Universal Declaration on Nonviolence, die eind jaren tachtig, begin jaren negentig tot stand kwam, handelt over het primaat van het spirituele inzicht ten aanzien van geweldloosheid. Dit document kwam voort uit de samenwerking tussen de Dalai Lama en christelijke kloosterlingen. Ze wilden samen iets ten bate voor de vrede

doen, iets wat de menselijke samenleving in de toekomst zou kunnen helpen. Dit document dat veel weg heeft van een manifest, is een *onafhankelijkheidsverklaring* tussen religies en oorlogsvoering.

De verklaring is ondertekend door duizenden individuen en groepen. Ze brengt spirituele geweldloosheid in praktijk door de religies zelf meer verantwoordelijkheid te leren nemen voor een vreedzame toekomst door niet alleen individuele gewelddaden af te wijzen, maar ook het stelselmatig geweld van oorlog, vooral als daar religieuze motieven aan ten grondslag liggen. Door spirituele inzichten kwam men tot de conclusie dat een dergelijke officiële verklaring nodig was; een manifest om de mensheid verder te helpen.

Vele mannen en vrouwen uit de geschiedenis, denk aan Jezus, Tolstoj, Gandhi, M.L.King de Dai Lama, Desmond Tutu en nog vele anderen zijn door hun geestelijke discipline door middel van gebed / meditatie en vóórleven, ons voorgedaan en is uitgegroeid tot een blijvende verworvenheid als onderdeel van de morele hulpbronnen van de mensheid.

Johanna Steijlen

Fundament Rechtsstaat gevaarlijk aangetast (vervolg 5)

Het vierde vervolg in het Zomernummer stemde uiteraard niet erg vrolijk, aangezien de kans toen volop aanwezig was, dat ondergetekende, tevens Uw penningmeester en secretaris der WFBN en redacteur van Een Wereld, als “geestesziek” opgesloten kon worden in een der psychiatrische instellingen. Immers is het in dit land niet meer zonder risico om scherpe kritiek op het Staatshoofd te leveren of haar rechtmatige aanspraak op de Nederlandse troon met feitenmateriaal ter discussie te stellen.

Gelukkig is die kou nu een beetje uit de lucht, nu het de autoriteiten duidelijk geworden is dat ondergetekende geen tweede Erwin Lensink is (die overigens wèl 347 dagen opgesloten zit in Nederlands zwaarst beveiligde gevangenis wegens het gooien van een waxinelichthouder in de richting van de kogelbestendige Gouden Koets). En in de juridische procedure voor de vrijlating van René; Vissers kon pijnlijk duidelijk de (juridische) vinger gelegd worden op het ordinaire machtsmisbruik van de Staat der Nederlanden. Dus er mag verondersteld worden dat men in de toekomst wat voorzichtiger zal zijn.

Een nieuwe aangifte wegens kindermisbruik tegen Secretaris Generaal op het Ministerie van Justitie, dhr. Joris Demmink, kon voor de autoriteiten dan ook niet op een slechter moment komen. Tandenknaarsend heeft men aan de schrijvende pers, (want het NOS journaal repte er met geen woord over) laten weten deze 4de aangifte te zullen onderzoeken. Aangezien dit onderzoekende Openbare Ministerie onder diezelfde Joris Demmink valt, heb ik aan het ministerie schriftelijk gevraagd of hangende dit onderzoek de heer Demmink nu wèl geschorst wordt met het oog op het gevaar voor belangenverstremming. In het Winternummer kan de waarde lezer(es) controleren of ik het bij het rechte eind heb met mijn voorspelling, dat minister Opstelten het ook nu weer niet aan zal

durven om Joris hangende het onderzoek te schorsen.

Dat noopt mij om nogmaals de opsomming te maken, die onderbouwen zal waarom m.i. de Nederlandse rechtsstaat in groot gevaar is:

- 1) De Trias Politica (scheiding der machten) loopt nog steeds gevaar door de wetsvoorstellen om de uitvoerende macht (Officier van Justitie) de bevoegdheid te geven om zonder tussenkomst van de wetsprekende macht (de rechter) straffen op te leggen.
- 2) De rechtbank in Den Haag heeft zich nog altijd niet uitgesproken over het fenomeen dat op 11 februari jl. in Den Haag in totaal 12 burgers gearresteerd werden wegens overtreding van een samenscholingsverbod, wat achteraf helemaal niet bleek te zijn uitgevaardigd. De rechtszaak hierover is nog steeds gaande en wordt bemoeilijkt door het gegeven dat de Haagse rechtbank oordelen moet over Haagse politiemensen en ambtenaren van het Ministerie van Justitie. De schijn van partijdigheid van de rechtbank, waarover ook weer de schaduw van de pedofiele Secretaris Generaal Joris Demmink op het Ministerie van Justitie valt, leidde al tot 2 wrakingen van de rechtbank en 1 wraking van de ook weer Haagse Wrakingskamer van diezelfde rechtbank.
- 3) Over het item, de juridisch omstreden positie van hare Majesteit, koningin Beatrix, gaat de rest van dit artikel.

Ik memoreerde in de voorgaande nummers al de laakbare juridische constructie om iedere aangifte van de geboorte van een kind via een

Geboortecertificaat te koppelen aan de juridische entiteit Natuurlijk Persoon.

Publicaties hierover in dit kwartaalblad, de nieuwsbrief van platform De Hoogste Tijd, op diverse internetsites en de "live" radio-uitzendingen van Argusoogradio hebben ertoe geleid dat zich inmiddels een groep, in meer of mindere mate juridische geschoolde, maar vooral door de praktijk wijs geworden mensen zich verzameld heeft en de werkgroep Stroman gevormd heeft. (stroman = ^{"figuurlijk iemand, die schijnbaar zelfstandig voor iemand anders handelt"}) Via de website

Mijn Bezwaarprocedure tegen een aanslag voor de Wegenbelasting is daarvan een onderdeel geworden. De rechtbank van Breda (die natuurlijk in haar ambtseed trouw heeft moeten zweren aan Beatrix) heeft jammer genoeg nog altijd geen datum vastgesteld voor de zitting. Het verweerschrift van de Belastingdienst is inmiddels wel ontvangen. Inhoudelijk zal ik daar hier niet op in gaan; de Dienst heeft natuurlijk de pech dat zij slechts beleidsuitvoerend zijn en dat het beleid feitelijk bepaald wordt door het Ministerie van Financiën. Om die reden heb ik de rechtbank gevraagd dat ministerie als partij toe te voegen. Het Ministerie van Financiën zal dan ook uit moeten leggen waarom er in 2010 pakweg 7 miljard meer wegenbelasting ontvangen is dan er uitgegeven is aan wegeaanleg en – onderhoud.

Tot slot nog een kort update van de intimidatie van het Ministerie van Justitie inzake het vonnis van (helaas alweer...) de Rechtbank Den Haag, die in oktober 2010 over mij vonniste zonder mijn verweerschrift inhoudelijk mee te nemen. Het boetebedrag van de Officier van Justitie werd onveranderd gehandhaafd en uiteraard werd dit vervolgens met de U inmiddels bekende "Capitis Demunitio Maxima" schrijfstijl L A A M VAN DINTER, BOOGSTRAAT 13, 5384 SL HEESCH in een niet ondertekende computerbrief/acceptgiro aan de Natuurlijk Persoon opgelegd. Gevolgd door een eerste en tweede aanmaning plus verhoging van het boetebedrag, omdat de Natuurlijk Persoon niet betaalde. Toen bleef het een tijdje stil, totdat ineens een

www.ikclaimmijnnaam.nl worden stap-voor-stap handleidingen gepubliceerd aan de hand waarvan geïnteresseerden op eenvoudige en vooral haalbare wijze kunnen werken aan het verkrijgen van soevereiniteit. Daarnaast wordt gewerkt aan het juridisch uittesten van vervolgstappen, waarover tevens bericht wordt in de wekelijkse radio-uitzending op Argusoogradio van 21.00 – 23.00 uur. Dankzij de technische mogelijkheden van internetradio geeft dit de luisteraars tevens de kans om vragen te stellen aan het panel van ervaringsdeskundigen.

ambtenaar opdook met een Dwangbevel om een nog veel hoger bedrag binnen 3 dagen te voldoen; anders zou er beslag gelegd worden op banktegoeden en/of "persoonlijke" eigendommen. De arme man begreep er niets van dat hij van doen had met een mens van vlees en bloed. "Wie bent U dan als U niet L A A M VAN DINTER bent?" Mijn uitleg bleef aan dovemansoren gericht.

Maar het Dwangbevel bleek opgesteld door de Officier van Justitie in Leeuwarden (!) en die hanteerde weer een andere schrijfwijze (Lucas Alfonsus Alexander Maria van Dinter = Capitis Demunitio Media) en daarmee is er geen *eensluitende* tenaamstelling op het Dwangbevel en het Deurwaardersexploot om desnoods beslag te leggen.

De Gerechtsdeurwaarder antwoordde niet op een aangetekend schrijven om uiterlijk binnen 3 weken met een kopie van alle stukken te komen, waaruit een *eensluitende* naam blijkt, zonder welke het Dwangbevel ongeldig wordt. Uiteraard heb ik ook verwezen naar de pedofiel Joris Demmink en diens onbestrafte misdaden. Dat schoot de Officier van Justitie in het verkeerde keelgat, waarop hij ook weigerde de gevraagde stukken te sturen. In plaats daarvan probeerde hij eerst beslag te leggen op mijn armlastige girorekening en stuurde toen de Gerechtsdeurwaarder weer, die voor een gesloten deur kwam te staan en een bericht achterliet dat binnen 5 dagen alle bezittingen, desnoods onder politiebegeleiding toegang tot de woning verschaffend, door een team van

verhuizers opgehaald zouden worden. Een dergelijke escalatie zou hebben kunnen leiden tot fysiek geweld en dat had en heeft niet mijn voorkeur; evenmin om alsnog in een psychiatrische inrichting opgenomen te worden. Onder protest en met schriftelijk behoud van alle rechten heb ik ten kantore van de deurwaarder het

geëiste bedrag betaald en wordt de procedure verder voor de rechtbank voorgezet.

Luca; van Dinter, vrij Mens van vlees en bloed. Zijn Natuurlijk Persoon Luuk van Dinter is als secretaris-penningmeester actief voor de WFBN.

Vrijspraak Wilders, een rechterlijke dwaling.

Op een symposium ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de studievereniging JFAS ('Juridische Faculteit der Amsterdamse Studenten'), hield op 18 april jongstleden de president van het gerechtshof Amsterdam, mr. L. Verhey, een lezing met als titel 'De dwalende Rechter'.
(<http://www.rechtspraak.nl/Organisatie/Gerechtshoven/Amsterdam/Nieuws/Documents/Rechterlijke%20dwalingen%20Leendert%20Verheij.pdf>)

Als voorbeelden van rechterlijke dwalingen wees hij daarin wel op de zaak-Lucia de Berk en de zaak-Ina Post, maar niet op de zaak-Geert Wilders, het strafproces dat nooit gevoerd had mogen worden.

Niet omdat een politicus zich niet hoeft te verantwoorden voor zijn uitlatingen, maar voor die verantwoordingsplicht is niet de rechtszaal maar de Tweede Kamer in het leven geroepen.

De smeltkroes van opvattingen, die allen draaien om de vraag: hoe de rechtvaardige samenleving in het vizier te krijgen. De realisatie daarvan vraagt van elke partij zelfreflectie en zelfkritiek en de

moed haar opvattingen openlijk ter discussie te stellen. Met als doel het gemeenschappelijk overbruggen van tegenstellingen in het belang van het algemeen.

Zolang de PVV aan zelfreflectie en zelfkritiek geen enkele boodschap heeft en de moed ontbeert eigen opvattingen (in het bijzonder over de islam als politieke ideologie) openlijk ter discussie te stellen, zal dat doel geblokkeerd blijven.

De blokkade die doorbroken had kunnen worden indien de Amsterdamse rechtbank Wilders niet had vrijgesproken (een rechterlijke dwaling, omdat het in wezen geen strafzaak was), maar op het idee was gekomen zijn democratische nieren te proeven. En wel door hem op te roepen zich in alle openheid publiekelijk uit te spreken over het gegeven dat tegenspraak (bij de gratie waarvan de democratie leeft, maar die Wilders niet duldt) ons verder brengt. Media genoeg die hem daarin ter wille zullen zijn.

Wouter ter Heide.

"In the Millennium Declaration (September 2000)... governments from all over the world pledged themselves to free their peoples from the scourge of war, from abject and dehumanizing poverty, and from the threat of living on a polluted planet with few natural resources left ... (and) to promote democracy and the rule of law; to protect children and other vulnerable people; and to meet the special needs of Africa. And they promised to make the United Nations itself more effective, as an instrument for pursuing those aims

The Charter was written in your name In the end, only you can ensure that the Declaration is more than fine words. It is up to you to see the pledges honoured, and so to make the new century better than the old".

Message to the Peoples of the United Nations from Secretary-General Kofi Annan, 24 October 2000

Marjolijn Snippe.

"Het Verloren Symbool"

ISBN 9789024553280

De Amerikaanse schrijver Dan Brown kreeg vooral bekendheid met het boek "De Da Vinci Code", wat ook verfilmd werd met de bekende acteur Tom Hanks in de hoofdrol van de historicus Professor Langdon. Zoals wel vaker slaagt een filmregisseur er niet in om een boek, wat uit heel veel feiten- en documentatiemateriaal bestaat, redelijk accuraat weer te geven zonder te vervallen in hele lange monologen. Dat is vermoedelijk de reden waarom het script meer weg heeft van een actiefilm; een euvel waaraan een tweede verfilming van een boek van Dan Brown, het al eerder geschreven "Het Berini Mysterie", helemaal mank gaat en zodoende onder de titel "Angels & Demons" vrijwel geruisloos het B- circuit is ingegaan.

Om die reden mag ik hopen dat afgezien wordt van de verfilming van Brown's laatste boek; onderwerp van dit artikeltje. De reden om het juist in dit kwartaalblad aan de waarde lezer(es) voor te stellen, heeft dan ook meer van doen met het beschreven thema dan met het hoge spanningsgehalte. Immers is er aan "page-turners" geen gebrek, het oeuvre van een Ludlum, Forsyth, Grisham en Baldacci beschouwend.

Het is het uiterst veelzijdig feitenmateriaal en vooral de onderliggende boodschap, die het boek zijn waarde geven. Een waarde, die niet licht verteerbaar is en ook niet eenvoudig te doorgronden. Maar het zou kunnen verklaren waarom de Wereld zich in de crises bevindt, zoals die nu door hele grote groepen mensen ervaren wordt. Op de existentiële vraag wie wij als Mens zijn en in welke relatie wij staan tot onze schepper en het universum, komt een op zijn zachtst gezegd verrassend antwoord. Een antwoord dat ook alles van doen heeft met Wereldfederalisme.

Luca; van Dinter.

Agenda openbare bijeenkomsten WFBN:

Op Zaterdag **22 Oktober 2011** zal **Abraham de Kruijf** een inleiding houden over **Ecocratie**.

Abraham heeft in 1994 een bijzonder boek uitgebracht – *Ecocratie op weg naar waarde-vol-op-organiseren* –

Ruim veertig personen en organisaties hebben met hun visie en beschrijving van praktijksituaties aan dit boek bijgedragen. Zoals Michael Gorbatsjov, Henry Mentink, Michiel van Walt van Praag, de Volkskrant, Juriaan Kamp, Marianne Deauvellier en nog vele anderen.

Nadien is het leven van Abraham door nieuwe ervaringen verrijkt met eigentijdse inzichten en daar wil hij graag met ons over komen spreken. Een onderwerp om naar uit te kijken, mis deze bijeenkomst niet .

Deze bijeenkomst wordt gehouden in de - **Kargadoor** in **Utrecht - Oudegracht 36** (*let op! niet in het COS*)

Welkom vanaf 13.00 uur - Aanvang : 13.30 uur

U kunt zoals u vanaf de stationshal naar COS liep, Hoog Catharijne doorlopen richting uitgang Vredenburg. Schuin naar links de Markt oversteken, even naar rechts dan oversteken tot u voor de Bijenkorf staat, dan even doorlopen tot u daar in de buurt bij de afslag Oudengracht komt . Is 12 minuten lopen vanaf de Stationshal !

3 December is nog niet zeker of het door gaat. Uiteraard houden wij u op de hoogte en informeren u tegen die tijd.

9 December: "Global Democracy" conferentie in het kader van UNPA / de presentatie van het boek over Erskin B. Childers. Informatie over het programma, tijd en plaats volgt in een schriftelijke mailing en in het Winternummer van Een Wereld.

Informatie : Johanna Steijlen e.mail : johannasteijlen@live.nl - tel. 0313-619600

COLOFON

Wereld Federalisten Beweging Nederland

Iedere aardbewoner heeft recht op welzijn en welvaart. De WFBN, in 1948 opgericht, streeft naar een duurzame en democratische wereldrechtsorde. Benadrukt door middel van het vragen van aandacht voor wereldwijde problemen de noodzaak tot internationale samenwerking en versterking van de Verenigde Naties op federale basis. De WFBN is het Nederlands centrum voor de inschrijving van wereldburgers.

De WFBN, als centrum voor inschrijving van wereldburgers, is verbonden met Citoyens de Monde en aangesloten bij de World Federalist Movement.

Raad van advies:

prof.mr.dr.s.J.Berkouwer, prof.dr.T.van Boven,
dr. P.H.J.J. Terhal en drs. L. Wecke

Bestuur:

Postadres: Laan van Nieuw Oost-Indië 252.
2593 CD Den Haag, telefoon: 070-3478196

E-mail: bestuur.wfbn@gmail.com

Voorzitter: Peter Davidse: 070-785 40 63

Vice-voorz.: Floris Methorst, 030-261 77 23

Secretaris en penningmeester: Luuk van Dinter , 0412-45 11 41,

Internationaal secr.: Ton Mácel,
070-358 54 81

Website: Leonard Kater: 030-281 74 81

Redactie Nieuwsbrief Eén Wereld:

Luuk van Dinter (T: 0412-451 141),

Redactie adres: Cremerstraat 245, 3532 BJ
Utrecht. Email: redactie.wfbn@gmail.com

Giro: 7436 t.n.v. Wereldfederalisten Beweging
Nederland.

Coördinator Jaarprogramma & Werkgroep

Wereldrechtsorde: Johanna Steijlen,
0313 – 61 96 00

Kamer van Koophandel Amsterdam:
V 530085 ISSN 1871-2754.

"*Eén Wereld*" wordt gedrukt bij Drukkerij Modern te Bennekom.